

Za chvílku se objevily Jezinčiny sestry a žádaly Janečka, ať sestřičku propustí. Ten ale vyskočil a sešlehal je zbylými proutky a svázal též.

Dlouho se mu dařilo všelijak, až přišel k osamělé chaloupce u lesa. Před chaloupkou seděl dědeček, místo očí jen tmavé důlky a hořekoval: „Rád bych vás moje kozičky odvedl na pastvu, ale nevidím a nemám nikoho, koho bych s vámi poslal.“

Jezinky prosily: „Propust' nás!“ Janeček nedbal a doběhl domů pro hospodáře. „Mám ty divoženky, které vás připravily o oči.“

Jen co dorazil na paseku, objevila se krásná dívka a nabízela mu jablko. Janeček odmítl. Za chvíli se objevila ještě krásnější dívka a nabízela mu růži. Janeček odmítl. Nakonec se objevila nejkrásnější dívka a nabízela Janečkovi, že mu učeše vlasy.

Když to ta třetí viděla, tuze se lekla a dala dědečkovi správné oči. Janeček ji nechal jít a Jezinka už se vícekrát neobjevila.

Když ho panenka začala česat, vytáhl Janeček první proutek a uhodil Jezinku přes ruce. Ta začala naříkat, ale Janeček nedbal a svázal jí ruce.

Žil jeden chudý hoch, sirotek. Jmenoval se Janeček. Když mu zemřel otec i matka, musel chodit světem a hledat službu.

Dva dni pásal pod lesem, ale třetího dne si řekl, že se Jezinek nebojí a že v lese je lepší pastva. Utrhl si tři ostružinové pruty a vyrazil.

Od té doby se Janečkovi s dědečkem dobře vedlo a šťastně spolu hospodařili. Janeček pásal a dědeček vyráběl sýry.

Nyní poručil Janeček Jezinkám, ať vrátí dědečkovi jeho oči, nebo je utopí. Jezinky slíbily, ale oči, které dědečkovi podávaly, nebyly jeho. Janeček proto první dvě utopil.

Janeček se hned nabídl, že bude kozy pást. Dědeček souhlasil, ale varoval Janečka, aby s nimi nechodil do lesa, že tam žijí zlé Jezinky. Janeček slíbil a odešel na pastvu.